

Ժ Գ .

Ելաւ նորելուկ չօճուխ, լուք տարաւ ըզսերն ի բանէ,
 Ինչպէս որ ելնէ հովիւն ու ձըգէ զխընծորն ի գանէ.
 Խընծորն որ գանած լինի, զիր առջի գինն ո՞նց կու բերէ.
 Զանի քամ ոսկի լինի, մէկին տասն արծաթ կու բերէ:

Ժ Դ .

Ելնես դու ի ձեր տանէն, լուք աչօքդ անես թէ՛ Սիրէ՛.
 Իմ սերըն մէն ի՞նչ անէ, երբ քուկիկն ի հետ չընկերէ.
 Երբ սերն երկուքէն լինի, քան զնուշն ու շաքարն անուշ է:
 Երբ սերն ի մէկէն լինի, քանց մահու օրըն դըժար է:

Ժ Ե .

Այսօր ինձ երնեկ տըլէք, քան զամէն օրերս եմ ուրախ.
 Իմ եարս ալ ի մերն եկաւ վաղվընէ ու խիստ մըթընթախ.
 Մանկտիքն ի գինի նըստեր, սիրու տեր մանչըն կ'ասէ խաղ.
 Այն որ սիրու տեր չէղեր, նա նըստեր քան զծովըն խաղաղ:

Ժ Զ .

Աղուորին մըտիկ արէք, որ դըրեր կարմիր սարաղուն.
 Եկեր պարըսպին առեր, որ ամէն է աղընոյ պուռճ.
 Ելնեմ ու պաղչան մտնում ու քաղեմ ծաղիկ մօռ ու լուրջ,
 Անում իմ եարին տանիմ ու պագնեմ զինք խումար ու լուրջ:

ՔՍԱՆԵՐԵՔԵՐՈՐԴ ՏԱՂԱՇԱՐՔ

Ա .

Տարտով եմ ու տերտ ունիմ, մարդ չըկայ զիմ տօրտըն ճանչնէ:
 Կանչեմ հոտ ի վեր, իմ ՏԷ՛ր, իմ տերտին դարման դու արէ՛.
 Այս սեր չէր որ ինձ տըլիր, այս կըրա՛կ որ զիս կու երէ:

Բ .

Սեր կայ որ ի քուն կ'անէ, սեր կայ որ արթուն կու պահէ.
 Սեր կայ որ ի ժամ տանի, անաղօթք ի յետ կու բերէ.
 Սեր կայ որ շուկան տանի, անվաճառ ի յետ կու բերէ:
 Դու պինդ ու ամուր կեցիր, երբ սիրուդ հիմըն ձըգեցիր.
 Աչե՛ր, Է՞ր հեղեր արիւն, սալ եղար ու քար կըրեցիր.